

og i Stedet for at der i selve Lovforslaget er bestemt en Betaling for denne Befordring, slaas det fast, at „den nærmere Bestemmelse af Befordringsgodtgørelsen; hvor en Overenskomst mellem Provst og Tiendeejer ikke fra tidligere Tid er truffet, eller denne ønskes forandret, træffes af Stiftsøvrigheden for hvert Provstis Vedkommende“.

Ændringsforslag Nr. 72 tilføjer efter Befordringsgodtgørelsen: „beregnet efter 2den Klasses Jernbanetakst eller med anden Befordring 30 Øre pr. løbende Kilometer efter Regning“. Ændringsforslag Nr. 73 bestemmer, at „de af Kirkernes Bestyrelser valgte Synsmænd og Oversynsmænd har Krav paa samme Betaling som foran bestemt for Syns- og Oversynsmænd“.

Endelig er der under Nr. 74 stillet Ændringsforslag til § 67. Det hedder i denne Paragraf: „For de Kirketiendeejere, der inden Lovens Ikrafttræden begærer deres Forpligtelse overfor Kirken afløst, lægges Reglerne i Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn; Præstegaardssyn m. v. af 19. Februar 1861 til Grund for Afløsningen“. Hertil føjer Ændringsforslaget: „Er Tienden ikke afløst ved Lovens Ikrafttræden, kan saadan Begæring fremsættes med samme Virkning i indtil 3 Maaneder efter, at Tiendeafløsningen har fundet Sted“. Dette er tilføjet, for at de Tiendeejere, som først senere faar Afløsning, ikke skulde være afskaarne fra ogsaa at faa deres Forpligtelser overfor Kirken afløst.

Dette er Ændringsforslagene, omtalte i al Korthed, og jeg skal tillade mig at bemærke, at de 7 Medlemmer af Udvalget, som har stillet et selvstændigt Forslag under Nr. 1, subsidiært har tiltraadt eller i alt Fald i det væsentlige har tiltraadt alle disse Ændringsforslag, saaledes at det jo maa antages, at vi, naar Ændringsforslag Nr. 1 ikke forelaa, vilde have en Chance for at vinde Tingets Tilslutning. Men der foreligger altsaa dette, at disse 7 ærede Medlemmer principalt har stillet Ændringsforslag under Nr. 1. Dette Ændringsforslag er en fuldstændig Omskrivning og en Forkortelse af Lovens, hvorved dens 67 Paragraffer reduceres til 32, men hvorved rigtignok ogsaa en Mængde Detailbestemmelser om, hvad der maa kræves til Kirkernes og deres Inventars forsvarlige Vedligeholdelse, er udeladt tillige med andre administrative Bestemmelser. Af de 32 Paragraffer, hvoraf dette ændrede Lovforslag bestaar, er, saavidt jeg har kunnet sammenligne det med Regeringsforslaget, 27 helt eller delvis overensstemmende med Regeringsforslaget, men med nogle Udeladelser hist og her. Kun Para-

grafnumrene er stærkt forandrede, saaledes at en Sammenligning af Bestemmelserne i de to Forslag er ret besværlig. Det kan selvfølgelig af og til være formaalstjenligt at forkorte et Lovforslag, men Udvalgets øvrige Medlemmer mener dog, at denne Lovs Indhold vilde tabe overordentlig meget i Klarhed og Værdi, hvis Halvdelen af Regeringsforslaget skulde slettes, thi foruden at Kirkene dog skal holdes vedlige, saa at de tilfredsstiller den enkelte Menighed, skal man ogsaa tage Hensyn til, at Danmarks Kirker er en Samfundsværdi, en Nationalværdi, som Samfundet dog er pligtig at vaage over og værne om. Klarhed er netop det, synes jeg, som dette Ændringsforslag i høj Grad mangler, baade fordi det udelader de mange enkelte Bestemmelser, men ogsaa fordi det tillige i flere af de positive Bestemmelser rejser en Mængde Tvivl med Hensyn til, hvad der er Bestyrelsens eller en Kirkeejers Pligt lige overfor Kirkens Vedligeholdelse. Der vil opstaa stærk Tvivl om, hvorledes der skal forholdes i mange Tilfælde, Tvivl med Hensyn til, om det er Menighedsraadet eller den private Kirke-ejer, der kan bestemme f. Eks. om en Kirke trænger til en Hovedstandsættelse. Efter den gamle Synslov af 1861 er der ikke Tvivl om, at det er Synet, som kan paabyde, at en Kirke skal have en Hovedreparation. Nu vil man foretage en Indskrænkning i Synets Myndighed, idet det i Ændringsforslagets § 3 hedder: „Naar der skal foretages Hovedstandsættelser, saasom Indsættelse af større eller mindre Vinduer, flere Døre eller Døre af andet Udseende end de tidligere, naar Altertavlen skal fornys eller istandsættes, ved Anbringelse af Harmonium eller Orgel, naar Kirken skal have nyt Gulv eller Stolestader eller nyt Tag, skal Kirkens Bestyrelse eller de private Kirketiendeejere altid indsende Tegning m. v.“ Men der mangler absolut en Bestemmelse om, hvem der afgør, hvornaar en saadan Istandsættelse skal foretages. Er det Menighedsraadet eller er det den private Kirke-ejer, eller skal begge være enige om, at det skal ske? Der staar kun: „Naar der skal foretages Hovedistsandsættelser“. Den private Ejer kan altsaa efter disse Udtryk formentlig modsætte sig, at de skal foretages, i alt Fald kan han forhale det. Dette kan Udvalgets øvrige Medlemmer ikke finde rigtigt. Navnlig finder man det ikke rigtigt, at Synet i saadanne Tilfælde ikke skal have anden lovmæssig Opgave end den at indsende en Tegning til Ministeriet. Efter dette Ændringsforslags § 4 kan Menighedsraadet tilkalde Synet, naar den private Kirke-ejer